

Bermo

est signū stulticie. **Salomon.** Multas cu-
ras sequunt somnia. et in multis sermonibus
inuenit stulticia. Sic econūso taciturnitas
est signū sapiē. **Seneca.** Taciturnitas oī
stulto p sapia reputat. ergo quicunq; vti-
multū verb. in eo nō est fundamētū vere sa-
pientie. in q vnusq; alterū pōt cognosce-
re an sit verus sapiēs an nō. **Eccs. x.** Stul-
tus multiplicat verba. **Flido.** Multū loq
stulticia est. et vox insipienti in multiplica-
tione sermonis. **Quintum** est quia silē-
tium est materia pacis. Ergo religiosi cō-
muniter ad silentium sunt restricti. et hoc p-
pter bonū pac. quia ex loquacitate generā-
tur lites et discordie. **Vnde Cato.** Lis mi-
nimis verbis interdum maxima crescit. Er-
go quicunq; diligit pacem in se et in alijs.
debet refrenare linguam. Et vbiunq; est
par et charitas. ibi est et tēp. **Vnde in ps**
In pace factus est locus eius. Sed vbi ē
discordia. ibi est diabolus. **Sextum** qd
debet nos inducere ad silentium et mode-
rantiam verbor. est exemplum christi. qui
ante **Pilatū et Herodē** tacuit. **Vñ Esa-**
liij. Sicutis ad occisionē ducet et qñ ag-
nus corā tondente se obmutescet. et nō ape-
riet os suū. In hoc dat christ⁹ nobis exem-
plum taciturnitatis et silētiij. **Septimū**
est quia de oī verbo ocioso reddituri sum⁹
rationem i die iudiciij. prout habet **Mat.**
xij. prout christus ibidem dicit. q de omni
I verbo ocioso qd locuti fuerit. **Sed**
diceret qd est vbi ociosū. Hoc ostēdit
beatus **Greg⁹.** in li. moral. dicēs: Ociosū
quippe verbū est. qd aut ratione iuste ne-
cessitat. aut intentiōe pie vtilitatis caret.
Vñ Hiero. in sermōe. Verbū ociosum ē
qd sine vtilitate audientij et loquentij profer-
tur. Idem. Quicquid nō edificat audien-
tes in periculū vertitur loquentiū. **Modo**
si fm dictū christi erim⁹ reddituri rōnē de
vbo ocioso. qd tūc de multiloquio et dver-
bis nocuis et scādalosis. **Vñ Greg⁹.** De
ocioso sermōe erigit ratio. **Pēlandū** igit
valde ē que pena multiloquiū sequat. in
quo etiā p supbie vba peccat. **Exemplū**
q libenter loq debemus de licitis et bonis.
Quere ante sermone. xviij. b.

Sermo. CXL. De operib⁹

Operari me oportet
nec dies ē. **Joh. ix.** Sciēdū q
i verb pmissis christ⁹ nos ad-
monet ad faciēdū bona opa. **Pro quo**
sciēdū q hōies qtuor modis dānāt cū bo-
nis opib⁹. ex qb modis nos intelligē debe-
mus qñ opa nra bona facē debeam⁹ vt p
ea saluem⁹. Et ad hāc opationē christ⁹ nos
admonet i verb pmissis dicēs: **Opari** opor-
tet donec dies ē. **Unde** sciēdū. q
opa nra qtuor modis maculāt. q nō pos-
sunt eē deo grā et accepta et nob meritoria
ad vitā etnā. s cū ipsi dānam⁹ si sic morim⁹.
Primo dico q cū nris bonis opib⁹ dā-
nam⁹. cū ea remittim⁹. i. faciam⁹ ea cū tedio
nausea et negligētia et ex qdā cōsuetudine
et timore. et nō ex charitate. **Vñ Proū. x.**
Egestatē opata est manus remissa. **Item**
Proū. xviij. Qui moll et dissolut⁹ ē i ope-
re suo. frat est sua opa dissipāt. **Nā** mate-
ria mollis cito dissoluit. sic op⁹ mollium et
tepidor cito deficiūt et parū pficiūt. **Esa. p.**
Erit op⁹ nrm sic scintilla cito deficiet. **Nā**
sic ignis male accensus cito deficiet et extin-
guet. sic et op⁹ factū cū tedio et negligētia et
cū nausea. **Nā** tepiditas et negligētia in
bonis opib⁹ displicet deo. hoc pbat **Apoc.**
iiij. vbi christus dicit. **Relatio** opa tua. qz
neq; frigidus es neq; calidus. vtinam fri-
gidus esses aut calidus. sed quia tepid⁹ es
et nec frigidus neq; calidus. incipiā te euo-
mere de ore meo. **Glosa.** euomere. id est. d
confortio beatorum segregare. **Calidus** ē
qui seruidus ē in bonis opib⁹. **Frigidus** q
simpliciter desistit a bonis operib⁹. **Tepi-**
dus qui medio modo se habet. **Glosa.** inter-
li. Maior spes est de frigidis qz de tepidis
Ratio est. quia tepidi quandam securita-
tem recipiunt. eo q aliquid boni agunt. et
ideo se non corrigunt. **Sed** frigid⁹ se esse
peccatores cognoscunt. et q non agunt bo-
na. ideo citius conuertunt. **Tepidus** euo-
mitur qñ in deteriora precipitatur et impe-
nitens moritur et a confortio sanctorum se
paratur. **Circa hoc** queritur: **Vñ B.**
tediū boni sit mortale pctm **Pro q sciēdū**

q̄ fm Hermannū de scheldit. **T**ediū bo-
ni pōt cōsiderari triplici. **U**no mō. put ē
mot⁹ natural⁹ ex lassitudine corpis post ex-
ercitiū spūale. pueniēs. ⁊ sic nō est peccatū.
Secūdo modo fm q̄ est mot⁹ appetit⁹
sensitiui ⁊ cōtristati de ope spūali laboro-
so. Et sic pōt eē pctm veniale. q̄uis etiam
ille appetit⁹ sit deliberatiū. q̄ consensus ī
veniale nō ē nisi veniale. **V**erbi grā. Si
canto vel oro aliquali⁹ cuz tediū tñ. pōt ea
dimittere nolo. sic solū est veniale. **T**er-
tio cū b tediū redundat ī omissione illoz
q̄ sūt necessaria saluti. ad que etiā necessa-
rie hō tenet. sic ē mortale. **V**erbi grā. Si
nō audire missam ī die dñica. vel peniten-
tiam iniunctam nō cōplere. **C**ū aut tediū re-
dundat in cōsensū rōnis vel volūtat⁹. bo-
nū diuinū nō amā. vel cū fastidio recogi-
tātis. sic est pctm mortale. **L**uz ex eo q̄ ra-
tio ⁊ volūtas cū iusticia ferunt in bonū de
quo gaudēdū esset. qd⁹ directe cōtrariatur
charitati. **C**ū etiā q̄ tale tediū redūdat ī
omissionem eozū que necessaria sunt salu-
ti. scilicet diligere verum bonū. ⁊ declinare
a malo. **S**i autem tediū illud ex omissione
eozū que necessaria sunt saluti cuz difficul-
tate aggrediēdi bonū ducit in desperatio-
nem. tunc incidit in pctm in spūitū sanctū
Et si tediū ita crescit. q̄ etiā duat in tediū
vite. intantū q̄ iniiciat sibi manus. tunc si
milis erit. **I**ude qui laqueo se suspendit.
Ergo magna mala oriri possunt ex tediū
⁊ accidia. nisi ei resistatur. **V**n etiā de ne-
gligentib⁹ dicit dñs p̄. **I**eremiā. pphetā.
Maledict⁹ qui facit opus dei negligenter
¶ **U**t aut opus nrm sit deo acceptum.
tūc debet fieri cū diligentia ⁊ hilaritate et
cum bona voluntate. **P**rīmo cū dilige-
tia. ij. **P**aralipo. xix. **C**ū diligētia oīa fa-
cite. **V**n diligētia in oculis dei pl⁹ placz
q̄ opus bonū. **S**ed quid est diligentia in
opibus bonis. **R**ndet q̄ nō est aliud nisi
intenta deuotio. ⁊ hoc facimus cum mentē
nostram infigimus in illud quod agimus
omnē euagationē mentis fm posse restrin-
gentes. ⁊ hec diligentia multū placet deo.
Sic econūso ei⁹ oppositū multū displicet
vnde q̄ aīa ē in corpore. hoc est deuotio in

bono ope. **S**z corp^s sine aīa nihil ē. **Un**
Aristo. p. de aīa. Egrediēte aīa de corp^e
corp^s marcescit 7 expirat. sic bonū op^s sine
diligētia corā deo nihil ē. **S**ecūdo cu^s
bilaritate. ij. Cor. ix. Bilarē datorē dili-
git de^s. **Hiero.** Vallē psalmū vnū cū de-
notiōe 7 bilaritate mēd^e tecantare. q̄s totū
psalteriū cū fastidio 7 tedio. **T**ertio cu^s
bona volūtate. sic q^d libent^r plus vellet facē
7 tūc de^s inspicit tam cor q̄ opus. **Greg^o.**
Cor 7 nō subam pensat de^s. 7 nō p̄siderat
q̄tū in ei^s sacrificio s̄ et q̄to offerat. **Un**
qū q̄s libent^r vellet plus dare vel faceret
nō pōt. tūc sufficit deo volūtas etiā q̄tum
cunq^s sit op^s parvū. **Greg^o.** Regnū dei
tm̄ valet q̄tū habes. **Valuit** nāq^s **Petro**
7 **Andree** regnū celo^r rete. **I**acobo mediā
partē sub^e fug. valuit vidue duas minu-
tas. valet etiā calicē aque frigide. imo etiā
valet bonā volūtate. **Un Bern^o.** Bona
volūtas ī animo ē origo oīum bono^r. et
mater oīum v̄tutū. quā q^d habet vitam bz
7 quicquid ei ad bene viuendū opus est.
Secūdo damna^s cū bonis opib^s.
si ea vendim⁹. 7 hoc sit tam pro lucro tpa-
li q̄s p^r honore cōsequēdo. qū scz ea facim⁹
corā hoībus. qd^s dñs p̄hibet **Matth^o.** vi.
dicēs. Attendite ne iusticiā vestram facia-
tis coram hominib^s vt videamini ab eis.
alioqn mercedem nō habebitis zc. **Un**
de querit^r vtrū sit peccatum mortale. cū
quis laudem humanā in bonis operibus
querit. **R**ūdetur q^d sic. qū honoz vel lucrū
quod querit^r preponitur deo 7 p̄prie saluti
naz in oīb^s opib^s bonis p̄ncipalit^r debem⁹
querere honorem dei. **Apod. p.** Ego sum
alpha 7 o. p̄ncipium 7 finis. Et deinde sa-
lutem anime nostre. **Un** **Greg^o.** Quis-
quis ideo seminat vt hic laudis vel mune-
ris mercedez recipiat. eterna procul dubio
mercede se priuat. **M**aximus in sermone.
Non possumus simul pro vno 7 eodem
opere fauorem mundi expetere. 7 premiū
celestis glorię inde acquirere. **I**tem sciē-
dum q^d op̄a nostra vt sint deo accepta
7 nobis meritoria. debent fieri in recta sin-
ceritatis intentione. **E**st enim recta 7 sin-
cera intentio. vt singula n̄ra bona opa nō

Bermo

ad complacēdū hoīb. s. ad placēdū deo si
velit faciam. ⁊ q. de nobilissim. ē finis.
ideo qn opinio talis finis p intentionē re-
ctaz imponit. erit notabile sup modū. Am-
bro. Intentio opi tuo nomē imponit. Gre-
gorius in moral. De bonū qd agim. p in-
tentionē sp ad celestia leuem. vt videlicet
queram. honore dei. ⁊ salutē ppriā. Hie-
ro. Quicqd agas. p eterna mercede age. ⁊
nihil studeas pp laudē hūanā ⁊ opinio-
nem hūanā s. pp vitā eternā. **S3** di-
ceres an liceat deo seruire pp regnū celo-
rum. ⁊ pctā vitare pp pgnā inferni. Rndetur
q nō. Rā qui solū pp regnū celoz bo-
na opat. nūq illuc pueniat post hāc vitaz
Et ratio ē. q. quicqd nō sit ex charitate si-
ue in bono faciēdo. siue in malo omittēdo
nō est deo acceptū. nec hoī meritoriū. **Vñ**
Apl. j. Cor. xij. Si distribuero omnes
facultates meas in cibos pauperū. charita-
tem aut nō habuero nihil m. pdest. Etā
si tradidero corpus meū ita vt ardeā. cha-
ritatē aut nō habuero. nihil m. pdest. **Vñ**
Bern. dicit. Charitas ē bonū cū qua nec
opus mīmū despiciat. sine q. nec maximum
acceptatur. Vnde homo debet deo serui-
re ⁊ bona opera facere pncipaliter ex chari-
tate. qua diligere tenetur deum. ⁊ habere
spem. q. deus dabit sibi regnum celorum
si ei ex charitate seruiet. ⁊ insup liberabit
eū a pgnis inferni vbi peccatores eternalit
cum maximis pgnis a demonibus punien-
tur. Ideo pncipale motiū debet esse cha-
ritas. **Vñ** apls. Omnia opera vestra i cha-
ritate fiant. Et hoc est signū q opus in cha-
ritate fiat. qn qd pncipalit in operib. que-
rit honorem dei ⁊ salutem ppriam. **Ter-**
tio damnam cum operibus. si ea in pecca-
tis mortalibus facimus. scilicet in supbia
luxuria inuidia. ⁊ sic de alijs. **Leuit. xij.**
Si maculam habuerit non erit acceptum
deo. **Esa. p.** Nō accipio a vob sacrificiū.
q. man. vix plene sūt sanguine. Rā licet
mors corpis pnat hoīez vsu mēbroz. sic q.
nec pōt ābulare. nec stare nec audire. nec vi-
dere. sic ⁊ pctm mortale pnat hoīez vsu mē-
broz q ad opera meritoria. sic q. nihil me-
retur ad vitaz eternā. sicut nec aīal brutū.

Vñ ps. Dō cū in honore eet nō zc. Ergo
si in mētū qd cōtinue laborat nihil meret
nisi pabulū suū tpale. sic ⁊ hō exns in pctō
mortali solū meret tpalē remūerationē cū
suis bonis opib. **S3** querit qd est i
pctō mortali. Rndetur q. ille q. fecit peccatū
mortale. ⁊ adhuc nō est vere cōtritus. vel q.
h3 ppositū peccādi mortali. **S3** qn vn. ē
cōtritus. etiā si adhuc nō ē pfectus s. h3 ppo-
sitū cōfiteātur satisfaciēdi fm pceptum. tūc
āpl. nō ē peccator mortalis. **Eccēb. xviij.**
In quacūq. hora pctōz inge. zc. **Vñ** Cal-
lio. Dns nescit differre qd quē cōpuncto
corde sibi senserit supplicare. **Vñ** quicqd
talis contritus boni operis fecerit deo acce-
ptum est. ⁊ ei meritoriū ad vitam eternam
Vñ si volum. q opera nra sint nobil me-
ritoria. ⁊ accepta deo. de temus ea facere i
vera contritione ⁊ gratia. Nam opera bo-
na erūt ex operātis bonitate. **Luc. vi.** Bo-
nus hō ex t. sauro cordis sui profert bonū
Item a bono bona profert fructus bonos.
Aug. Ribil est bonū nisi ex te bono. Gre-
gorius. Inq. tum enim boni sumus coram
deo. intantū bona erūt opera nostra apud
eum. Sed quē bona proueniant ex bonis
operib. quē in pctō mortali sūt. quere an-
te sermone. xxiij. **L.** vbi dicit q. septem bo-
na inde pueniunt. **Quarto** damna-
mur in bonis operib. si ea ante finē nostre
vitę dimittimus. j. **Paralipo. xxviij.** Fir-
mato regnū tuū si perseueraueris facere p-
cepta mea. **Eccēb. xviij.** Si auerterit se in-
stus a iusticia sua ⁊ fecerit iniquitatem. nū-
quid viuet. Omnes iusticie eius quas fe-
cit non recordabunt. Ex quibus vbi ha-
betur. q. si quis facit bona opera. ⁊ non per-
seuerauerit in illis. cum eisdem bonis ope-
ribus damnabitur. **Vñ** Greg. li. p. mo-
ral. Incassū bonū agitur. si ante vitę termi-
nū deseratur. Vnde operari de temus pse-
uerant bona opa. si volum. habere pmiū
Bern. Tolle pseueratiā. nec obsequium
mercedē habet. **Isido. d. sum. to.** Tūc deo
placet nostra bona conuersatio. qn bonus
qd inchoam. pseueranti sine complemus.
Imo pseueratiā facit ardua leuia. **Vnde**
Omni in rebus grauis est inceptio pma

Quāt pſenerātia ⁊ pſuetudo faciūt ardua
lenia. patet per **Aristo.** qui dicit. multa na-
turalit̄ nō sūt delectabilia. cum assuefacta
fuerint delectabilia erūt. **Un̄ etiā Boetius**
in de cōsol. phis. **Duricia** cuiuslibet ope-
ris assiduitate p̄molliet̄. **Un̄ patet q̄ debe-**
mus deo seruire i arduis ⁊ pſenerare in eis
tem. vt ex his cognoscat̄ seriosa intentio
n̄ra ad deū. **Nā oēs scī q̄ deo placere vo-**
luerūt exercitia ardua elegerūt. q̄ sciuerūt
christū sic p̄cepisse. **Un̄ Bern. sup. Cant.**
Christus q̄ nō fallit. elegit qd̄ carni molesti-
us ē. qd̄ ḡ vtili. istud etiā magi eligēdū ē.
⁊ quisquis aliud docet vel suadet. ab eo
tanq̄ seductore canēdū est. **Un̄ christus** de
se dicit in euāgelio. vt habet **Luc. xxiij.** Ego
dispono vob. sicut disposuit m̄. ⁊. q̄si dice-
ret. Sicut p̄ disposuit m̄. q̄ nisi p̄ aspa in
celū redire vñ exiui. sic ⁊ ego dispono vob
vt seq̄m̄ vestigia mea. **i. Petri. ij.** **Christus**
passus ē p̄ nob. nob̄ relinques exēplū vt
seq̄m̄ vestigia ei⁹. **Ap̄ls.** Qui christi sūt. car-
nem suā crucifixerūt cū vitijs ⁊ concupiscē-
tijs. **Item Act. xiiij.** Per multas tribula-
tiones oportet nos intrare regnū celeste.
Pro quo sciendū. q̄ si teipsū nō casti-
gas. tūc deus oīpōtēs te castigabit. si es de
numero electorū. **i. Paralip. x.** Ego ma-
ius pōd̄ aponā. Nulli enī electorū parci-
tur. **Heb. xij.** Flagellat omnē filium quē
recipit. **Orige. sup. Osee. iij.** Qui diligit
a deo corripit. qui nō diligit in p̄cis suis
dimittit. **Breg. in moral.** Si except⁹ fueri
a passione flagellorū. eris except⁹ a nūero
electorū filiorū. **Itē Apod.** Ego quos amo-
r. ⁊ ca. **Un̄ pſenerare de temis non solū**
in leuibus sed etiā in arduis factis. s. vigi-
lando. castigando. ieiunando ⁊. Bern.
Bonā vitā puto mala pati ⁊ bona facere
⁊ sic vsq̄ ad mortē pſenerare. **Isido. d. lū.**
Salus incipietib⁹ p̄mittitur. p̄min⁹
pſenerantib⁹ datur. **Chrysosto. sup. Mat.**
Nō incepisse sed p̄fecisse virtutis est. **Un̄**
de christo Matth. x. Qui aut̄ pſenerane-
rit vsq̄ in finē b̄ salu⁹ erit. **Ex iam dictis**
patet. quōd hō cū bonis opib⁹ dānari pōt. ⁊
quōd quis opera sua facit vel facere debet
vt deo sint accepta ⁊ sibi meritoria vitę et-

ne. Exemplū habem⁹. q̄ nō sufficit bonā
vitā incipere. nisi q̄s velit in ea pſenerare.
Un̄ legit̄ in vita patrū. q̄ quidā adole-
scens secularis hīs p̄em desiderabat fieri
monachus. Et dū multū supplicaret patri
suo. vix acq̄enit. Et ingressus monasteriū
fact⁹ monach⁹. cepit deo feruent̄ seruire in
ieiunijs ⁊ orōnib⁹. Cōigit aut̄ p̄ aliqd̄ t̄ps
eūdē fr̄z supplicare abbati suo dicēs: ro-
go te abbas vt dimittas me ire i heremū.
Dixitq̄ ei abbas. fili noli h̄ cogitare. **⁊g.**
noras enī tēptatiōes diaboli ⁊ insutias ei⁹
⁊ si cōtigerit te tēptari nō inuenies ibi q̄ te
cōsoleat̄. Ille aut̄ cepit ampli⁹ eum rogare
vt eū dimitteret abire. Et abbas tādē con-
sensit. postmodū aut̄ dixit abbati suo: Ro-
go te abbas vt cōcedas q̄ ostēdāt m̄ herē-
mū. ⁊ misit cū eo duos fr̄s q̄ irent cū eo.
Ambulantib⁹ aut̄ fr̄ib⁹ cū eo p̄ heremū
vna die. ⁊ altera. defecerūt p̄ estu. ⁊ p̄iciē-
tes se in trā dormierūt ⁊ ecce aq̄la venit per-
cutiēs eos alis suis. ⁊ euigilātes viderunt
aquilā. Et dixerūt fr̄s illi: Ecce angelus
dñi. surge ⁊ sequere eū. Surgēs valedicēs
fratib⁹ sequebat̄ eā. vt venit vsq̄ dū sta-
ret aquila. que mox surgēs volauit ad vnū
stadium ⁊ iterū resedit. similiter sequebat̄
eam frater ille. ⁊ iterum volauit ⁊ sedit nō
longe. ⁊ factū est hoc per tres horas. Post
modū aut̄ dinertit se aquila ad dexteram.
partē ⁊ fr̄ ille sequebat̄ eā. ⁊ respiciens vi-
dit tres arbores palmārū. ⁊ fontem aquez.
speluncam modicam. Et dixit: Ecce loc⁹
quē p̄pauit mibi de⁹. Et ingressus cepit
in ea sedere sumens cibum dactilorū ⁊ de
fonte aquam bibēs. ⁊ fuit ibidem sex annis
q̄ neminem vidit. Et vna diēn venit dia-
bolus ad eum in specie abbatis cuiusdam
senioris. habens vultum terribilē. Vidēs
aut̄ frater eum timuit ⁊ p̄cidens in orōnez
surrexit ⁊ dixit: Diem⁹ iterū frater. ⁊ sur-
gentes dixit diabolus: q̄ tñz temporis ha-
bes hic frater? Et respondit habeo annos
sex. Et dixit ei demon: ecce vicinū meū ne-
sciebam. ⁊ nō potui cognoscere nisi añ diē
quattuor q̄ hic habitares ⁊ cogitauī me-
cum dicens: Adam ad hominē dei istū.
⁊ cōferā cū eo sup̄ illo qd̄ pōt eē saluti aīz

nre. Et h dico frat. qz nihil pficiam in cel-
lulis nris sedētes. qz corp⁹ ⁊ sanguinē chri-
sti no pcpim⁹. ⁊ timeo ne efficiam⁹ exterminati
ab eo. si nos ab h mysterio elongauerimus.
S3 dico tibi frater: Ecce hinc per
tria miliaria sūt monasteria habētia p̄sby-
teros: eam⁹ illuc oī dñica die aut post du-
as lxv domadas ⁊ accipiam⁹ corp⁹ christi
⁊ sanguinē ⁊ reuertam⁹ ad cellulas nostras.
Placuit aut̄ frī illo snasio diabolica. Et
veniete dñica die: ecce diabolus venit ⁊ di-
xit: veni eam⁹ qz hora ē. ⁊ exēntes prererūt
ad p̄dictū monasteriū in q̄ erant p̄sbyteri.
Et ingressi ecclesiā miserūt se ī oīones. Et
exurgēs ab oīone frater ille nō inuenit eū qui
eū duxerat ibi. Et dixit vbi putas prerit-
an ad coēm necessitatē prerit. ⁊ cū expecta-
ret diu ⁊ non veniret. exiit foras ⁊ req̄rebat
eū. Et cū nō inuenisset. dixit ad fratres lo-
ci illius interrogans eos. vbi est abbas il-
le senex qui mecū monasteriū ingressus ē:
dicunt ei neminē vidimus nisi te tm̄. Tunc
considerauit frater qz demon fuisset ⁊ di-
xit: Cum astutia diabolus eiecit me de cel-
la mea. sed tm̄ nō multū inde anxior. qz ad
bonū opus veni. p̄cipiā igit corpus ⁊ san-
guinē christi. ⁊ hoc facto reuertar ad cellā
meam. ⁊ celebratū missis in monasterio vo-
lenti reuerti fratri illo ad suam cellulam te-
nuit eum abbas illius monasterij dicens:
nisi refeceris nobiscū non te dimittim⁹ re-
uerti. Et cum recepisset cibum cum eis. re-
uersus est in cellā suā. Et iterū post aliq̄s
dies venit diabolus in similitudine cuius-
dam iuuenis secularis. ⁊ incepit eū inspi-
cere a summo capitis vsqz ad pedes dicēs:
ipse est iste an non est. ⁊ cepit eum conside-
rare. Et dixit ei frater. quid me sic respicis.
Et ille puto qz me non cognoscas. nam p⁹
tantū tempus quō me posses cognoscere.
ego sum vicinus patris tui ⁊ filius illi⁹. nō
ne talis est pater tuus. ⁊ mater tua tale no-
mē habuit. ⁊ soror tua sic est dicta. ⁊ tu sic
vocaris. ⁊ mancipia illa sic ⁊ illa sic sūt di-
cta. Mater tua ⁊ soror tua ante tres ānos
mortue sunt. pater hō tuus modo defun-
ctus est. ⁊ cōstituit te heredem dicēs: Cui
habeo dimittere subam meā. nisi filio meo

viro sc̄to. q̄ reliquit seculū. ⁊ abiit post defū-
ctū ipse ergo dimittā oēs subas meā vt eroget
eam paupib⁹ p̄ aīa mea ⁊ sua. ⁊ perrexerūt
multi quērentes te. ⁊ mīme inenerūt. Ego
hō veniens ex casu pro quadāz causa huc
cognoui te. Vnde non facias moram. sed
veni ⁊ vende oīa. ⁊ fac voluntatez patris
tui. Rndit frater ille dicens. nō habeo ne-
cesse reuerti ad seculū. Tunc dixit ei dia-
bolus. si non veneris ⁊ reperierit substan-
tia illa tn exinde reddes rationem. quid
enīz male dico tibi qz venias ⁊ eroges pau-
peribus sicut bonus dispensator vt non a-
meretricib⁹ ⁊ male viuētib⁹ cōsumatur
quod pauperibus dimissū est. Quid one-
rosū est tibi vt venias ⁊ facias elemosy-
nas. ⁊ hoc facto reuertaris ad cellam tuā.
Sic multa suadens. fratrem illūz reducēs
deposuit in seculū. ⁊ veniens cum eo vsqz
ad ciuitatem tunc reliquit eum. Voluit
autem ille ingredi domū patris sui tanq̄
defuncti. ⁊ ecce pater eius viuus egrediebā-
tur. ⁊ videns eum non cognouit. ⁊ ait ad
eum quis es. Ille hō turbat⁹ nihil potuit
loqui ⁊ cepit eum iterato pater interroga-
re quis esset. Respondit ego sum filius tu-
us. Ait ei. ad quid reuersus es. Erubescē-
bat autem dicere quod verūz fuit. ⁊ rndit
Charitas tua fecit me reuerti. quia deside-
rabam te videre ⁊ mansit ibi. Post aliq̄d
hō tempus incurrit fornicationē. ⁊ multis
supplicijs afflictus a patre suo. infelix ille n̄
egit pgnitētiā sed mansit in seculo ⁊ om-
nia bona opera sua prius cōmissa perdidit
⁊ sic damnatus est.

Sermo. CXLI. De sep-
tem peccatis mortalib⁹

Peccatū cum

psūmatū fuerit gnāt mortem.
Jaco. p̄. Hoc intelligit de q̄-
libet pctō mortali. Quare in p̄nti smone
aliq̄d ē dicēdū de septē pctis mortalib⁹. Et
p̄mo de supbia q̄ ē origo oīs pcti. Pro
quo sciēdū qz duplex ē supbia. s. exterior
⁊ interior. Interior ē cū hō in sua efficiatiōe
p̄fert se alijs ⁊ appetit laudari ⁊ dolet qz alijs
laudent. ⁊ talis p̄sumit. p̄ximū esse malum